

РЕШЕНИЕ

№ 3850

гр. София, 05.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 04.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5631** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ).

Образувано е по искова молба, подадена чрез пощенски оператор/п.кл.03.06.2024 г./,с вх. № 19979/06.06.2024г. по описа на съда от Й. К. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място], съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 5, чрез адв. Х. Р. срещу двама ответници при условията на солидарност - Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) и Главна дирекция „Национална полиция“ (ГД „НП“).

С исковата молба се претендира присъждане на обезщетение в общ размер на 10 000 лева, в това число 5000 лева за имуществени и 5000 лева за неимуществени вреди, в резултат от незаконосъобразно бездействие на СДВР и ГДНП да върнат на ищеца издетото му с АУАН серия GA № 550098 от 01.12.2021 г. свидетелство за регистрация на МПС № TG 167119/образец Ш. конфедерация/голям талон в оригинал/, което е довело до невъзможността законно притежавания от ищеца лек автомобил „Б. “с рег. номер Z., номер на рама WBAFB31080LP07220, да бъде регистриран в КАТ.

Имуществените вреди се изразяват в реално заплатената от ищеца сума по договор от 27.07.2020 г. за покупка на лек автомобил „Б. “ с рег. номер № Z., идентификационен номер на автомобила WBAFB31080LP07220, съгласно Свидетелство за регистрация на МПС № TG 167119 (образец Ш. конфедерация), за който лек автомобил ищеца твърди, че не може да бъде регистриран, поради невръщане на издетото Свидетелство

за регистрация на МПС № TG 167119 (образец Ш. конфедерация). Претендираните неимуществени вреди се изразяват в ограничаване на правото на ищеца на свободно придвижване, накърняване на достойнството му, психически дискомфорт, като ищеца твърди че вредите са в пряка и непосредствена връзка от незаконосъобразните бездействия на сочените ответници. От ищеца се претендира и обезщетение за забава в размер на законната лихва върху всяка от главниците от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на задължението. Претендират се разноси по делото.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, чрез процесуален представител юрк. Д. И. в писмен отговор оспорва предявените главни искове като неоснователни и недоказани. Поддържа че, не са налице твърдените от ищеца незаконосъобразни фактически действия на служители на СДВР по изземване на свидетелството за регистрация на МПС № TG 167119/образец Ш. конфедерация/на лекия автомобил на ищеца, предвид че същото е иззето на основание издадена Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-006819 от 02.12.2021 г. по чл.171, т. 2 от ЗДвП на собственик на ПС с чужда регистрация, която не е отменена като незаконосъобразна по съдебен ред. Поддържа, че не е налице и твърдяното от ищеца незаконосъобразно фактическо бездействие на служители на СДВР предвид, че същите са изпълнили вменените им по закон задължения- по арт. чл.40,ал.8 от Наредба №I-45/24.03.2000г. за регистриране ,отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане ,прекръстване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета ,теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства. Релевира доводи за недоказаност на размера на иска за неимуществени вреди, както и съпричиняване в хипотезата на чл. 5 от ЗОДОВ. Моли за отхвърляне на предявения иск срещу СДВР поради необоснованост и недоказаност. При евентуалност възразява по размера на претендираното обезщетение за неимуществени вреди, като несъобразен с чл. 52 ЗЗД. Прави възражение за прекомерност на адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Главна дирекция „Национална полиция“ (ГД „НП“) не е депозирал писмен отговор по исковата молба.

Редовно призован за открито съдебно заседание, ищецът Й. К. А. се явява лично, представлява се от адв. М., поддържа исковата молба и моли да бъде уважена същата по основание и размер. Претендира разноси по представен списък по чл.80 ГПК/л.47/.

Ответникът, СДВР, редовно призован, се представлява от юрк. С., който моли да бъде оставена без уважение исковата претенция като неоснователна и недоказана. Поддържа изложеното в писмения отговор. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът, ГД „НП“, редовно призован, се представлява от юрк. П., който моли да бъде отхвърлена исковата претенция като неоснователна и недоказана. Прави възражение за прекомерност. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП дава заключение за неоснователност и недоказаност на исковата претенция. Счита, че ищецът е подхождал недобросъвестно като своевременно не е регистрирал автомобила си в КАТ, поради което претенциите му за имуществени и неимуществени вреди са неоснователни и недоказани.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства, и наведените от страните

твърдения и доводи, приема от фактическа страна следното:

Установява се, че ищецът Й. А. е собственик на лек автомобил „Б. “ с рег. № Z., иден. № рама WBAFB31080LP07220, съгласно Свидетелство за регистрация на МПС № TG 167119 (образец Ш. конфедерация) и Договор за покупка на употребяван автомобил (обратен Ш. конфедерация) от 27.07.2020 г./ в превод от немски език(л. 44). Не се спори по факта ,че ищецът след като е купил автомобила в Г., е докарал същия в България. Не е и спорно обстоятелството, че на 01.12.2021 г., след проверка от служители на отдел „Пътна полиция“-СДВР, на ищеца е съставен Акт за установяване на административно нарушение(АУАН) Серия GA Акт № 550098, т.к. е управлявал собствения си автомобил на територията на Република България без сключен Договор за застраховка „Гражданска отговорност“, като горепосоченото Свидетелството за регистрация на автомобила е иззето като доказателство. Установява се, и че във връзка със съставения АУАН на ищеца, е била издадена Заповед за прилагане на принудителна мярка № 21-4332-006819/02.12.2021 г. на основание чл. 171. т. 2 б. „В“от ЗДвП, с която му е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „временно спиране от движение на пътно превозно средство на собственик“.Установи се и че за автомобила на ищеца на 02.12.2021г. е издадена полица за сключен от него договор за застраховка „Гражданска отговорност“ със застрахователно дружество „Л. И.“ /л.16/

Не се твърди и не се доказва ищеца да е обжалвал по съдебен ред наложените му административни наказания с издаденото наказателно постановление въз основа на съставения АУАН, като наложената ПАМ, поради което същите са влезли в сила. Не е спорно и че иззето Свидетелство за регистрация на МПС № TG 167119 (образец Ш. конфедерация) не му е върнато от служители на ответниците, както и обстоятелството лекият автомобил не е бил регистриран в КАТ.

Установи се и, че с писмо с рег. № [ЕГН] от 01.06.2023 г. на началник отдел „ПП“-СДВР (л. 7) ищецът е уведомен в отговор на негова молба от 22.05.2023г., че за Свидетелство за регистрация на МПС № TG 167119 (образец Ш. конфедерация) издадено за лек автомобил „Б. “,иззето с АУАН серия GA№ 550098 от 01.12.2021г., за същото е издадена ЗПАМ № 21-4332-006819 от 02.12.2021г. на основание чл.171,т.2,б“В“ от ЗДвП и регистрационния талон на автомобила му с писмо рег. № 4332р-64609 от 07.12.2021г. е изпратен към отдел „Пътна полиция“ при „ГД“Национална полиция“.

Установи се и, че с писмо, рег. № 328600-36100от 26.06.2023 г. на ГД „НП“ (л. 9) ищеца е уведомен, че получените от ОПП-СДВР документи, а именно СРМПС № TG 167119 - образец Конфедерация Ш., АУАН серия GA № 550098/2021 г. и ЗПАМ № 21-4332- 006819/2021 г., с писмо ,рег. № 328600-59822 от 14.12.2021г. по описа на ГД“НП“ са препратени към посолството на Конфедерация Ш., като ищеца е уведомен, че ГД“НП“ не е компетентен орган по връщане на СРМПС или регистрационни табели, иззети със заповед за налагане на принудителна административна мярка от СДВР/ОДМВР в страната.

Установи се, че със следваща молба от 17.08.2023г. до СДВР ищецът отново е поискал връщане на иззетия талон, като с писмо, рег. № 433200-97002/01.09.2023 г. (л. 12) на началника на отдел „ПП“-СДВР за пореден път му е отговорено, че иззетото СРМПС № TG 167119 - образец Конфедерация Ш. е изпратено на 07.12.2021г. с писмо рег. № № 4332р-64609 към Отдел „Пътна полиция“ при дирекция „Национална полиция“, като на 14.12.2021г. СРМПС предадено от ГД „НП“ на посолството на Конфедерация

Ш..

Установи се, че с молба към посолството на Конфедерация Ш., получена на 17.10.2023 г. (л. 14) ищецът е поискал да му бъде върнат иззетия талон, като по делото не са събрани доказателства, от които да е видно, че към момента на подаване на исковата молба до съда ищецът да е получил отговор по тази молба от посолството на Конфедерация Ш..

Установи се, че в писмо, рег. № 328690-62909 от 30.10.2023 г. (л. 15) от заместник директор на ГД „НП“ МВР до посолството на Конфедерация Ш. е изложено становище, че процесното СРМПС е изпратено на посолството, на основание чл.40,ал.8 от Наредба I-45/2000г. на МВР, съгласно която норма при издадена ЗППАМ по чл.171т.2 от ЗДвП на собственик на ПС с чужда регистрация, екземпляр от заповедта ведно с иззетото свидетелство за регистрация се изпраща в ГД„НП“ за връщане в държавата, където е регистрирано превозното средство“ и при така посочената правна регламентация е необходимо СРМПС да се върне в държавата, където превозното средство е регистрирано.

Установи се че, с писмо до министерството на външните работи на Република България, получено на 15.04.2024 г., ищецът е помолил министерството да съдейства за откриване на иззетия регистрационен талон и същият да му бъде върнат в най-кратък срок, като и че с писмо с изх. № 24ПР-1336 /16.04.2024 г. (л. 19) е му отговорено, че дирекция „К. отношения“ не е функционално компетентна.

По делото е разпитан свидетел – Д. Ц. С., който разказа, че са приятели и познава ищеца повече от 15-20 години. Споделя, че знае за процесния случай, като това е било по време на ковид пандемията. Споделя, че ищеца е ходил на работа в Г. и от там си докарал колата, като не знае да е спиран, освен тогава, когато са му взели документите, неговите и на автомобила, т.к. не е имал гражданска, трябвало е да плаща глоба. Заявява, че в началото ищеца бил изнервен, получил е криза, не е бил добре. Споделя, че той /ищеца/ понякога го е возил, че автомобила на ищеца няма българска регистрация, а когато е виждал същия след спирането му от движение е установил, че не е в движение, вече е развалина, напълнил се е с оси, паркиран е в селото на ищеца. Заявява, че А. няма друг автомобил, като докато го е ползвал с него е ходил на работа. Споделя, че ищеца не ходи на работа от доста време, около половин година, някои обекти са му далече и няма с какво да се придвижва. Заявява, че във връзка със стреса от време на време ходи на прегледи.

От обясненията на ищеца, дадени в открито заседание, безспорно се установи и правно значимият факт, че повече от една година преди 01.12.2021г.-датата на съставяне на АУАН и изземване от служители на отдел „Пътна полиция „-СДВР на СРМПС № TG 167119 - образец Конфедерация Ш. на МПС, той е управлявал в Република България, личния си автомобил, закупен и докаран от него от Г., без да го регистрира в КАТ и без да е сключил за автомобила застраховка „Гражданска отговорност“.

При така установената фактическа обстановка, съдът направи следните правни изводи:

Предявените от ищеца обективно съединени икове за присъждане на обезщетение за имуществени и неимуществени вреди са процесуално допустими и същите следва да бъдат разгледани по същество, предвид, че се претендират вреди в резултат на незаконосъобразно бездействие на служители на Столична дирекция на вътрешните

работи и Главна дирекция „Национална полиция“ при МВР – юридически лица на бюджетна издръжка, които по арг. 205 от АПК са надлежни ответници.

Разгледани по същество исковите претенции са неоснователни.

Съгласно чл. 203, ал. 1 от Глава единадесета на АПК, исковете за обезщетения за вреди, причинени на граждани или юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица се разглеждат по реда на тази глава. Съгласно чл. 203, ал. 2 от АПК, за неуредените въпроси за имуществената отговорност се прилагат разпоредбите на ЗОДОВ. Според разпоредбата на чл.1 от ЗОДОВ държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като исковете се разглеждат по реда установен в АПК. Следователно за да възникне право на иск за обезщетение е необходимо да са налице няколко кумулативни предпоставки, а именно: - незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата или общината, при или по повод изпълнението на административна дейност; - вреда - имуществена или неимуществена; - пряка и непосредствена причинна връзка между незаконосъобразния акт, действието или бездействието и настъпилата вреда. Под вреда следва да се разбира отрицателната последица от увреждането, която засяга неблагоприятно защитените от правото имуществени и неимуществени интереси на увредения, а под „пряка и непосредствена“ - тази вреда, която следва закономерно от незаконосъобразния акт, действие или бездействие на компетентния административен орган по силата на безусловно необходимата връзка между тях. При липсата на който и да е от елементите на фактическия състав не може да се реализира отговорността по чл. 203 от АПК, във вр. с чл. 1 от ЗОДОВ.

Основателността на иск с правно основание чл. 1, ал. 1 ЗОДОВ, касаещ претенция от незаконосъобразно бездействие предполага установяването на кумулативното наличие на следните предпоставки: незаконосъобразно бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, при или по повод изпълнение на административна дейност; вреда от такова бездействие и причинна връзка /пряка и непосредствена/ между незаконосъобразното бездействие и настъпилия вредоносен резултат. При липса на някой от елементите на посочения фактически състав не може да се реализира отговорността на държавата по посочения ред. Съгласно чл. 204, ал.4 АПК, незаконосъобразността на бездействието се установява от съда, пред който е предявен иска за обезщетение.

В настоящия случай липсват предпоставки за ангажирането на отговорността на ответниците по реда на ЗОДОВ.

Предявената искова претенция е за вреди, следствие незаконосъобразни бездействия на служители на двамата сочени ответника – изразяващи се в не връщане на ищеца на изетото му на основание съставен АУАН и издадена заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 21-4332-006819 от 02.12.2021 г. по чл.171, т. 2, б.„В“ от ЗДвП на собственик на ПС с чужда регистрация на МПС № TG 167119/образец III. конфедерация/на лекия автомобил на ищеца, което е довело до невъзможността законно притежавания от ищеца лек автомобил „Б.“с рег. номер Z., номер на рама WBAFB31080LP07220, да бъде регистриран в КАТ.

Следва да се има предвид, че когато става въпрос за незаконосъобразно бездействие, нормата на чл.1, ал.1 от ЗОДОВ има предвид незаконосъобразно фактическо

бездействие по см. на чл.256 АПК, т.е. бездействието на административен орган по задължение, произтичащо пряко от нормативен акт или което той е длъжен да извърши по силата на закона. Задълженията, като дължими фактически действия на конкретния административен орган следва да не са абстрактни, а конкретно регламентирани в Конституцията, законовите и подзаконовите нормативни актове, за да е възможно да се отграничи кога тяхното неизпълнение има за последица реализирането на отговорността по чл. 1 от ЗОДОВ. И на следващо място следва да се установи дали органът е извършил или не е извършил това дължимо пряко от закона фактическо действие. Това са обстоятелствата, които трябва да се установят, за да се прецени дали ли е "бездействие" от страна на съответния държавен орган – длъжал ли е той определено фактическо действие, неопосредено от издаването на административен акт, съответстващо на определено субективно право на гражданин, и ако да, извършил ли е това действие или не. Тоест бездействие може да бъде налице само при задължение за изпълнение на определени фактически действия, пряко дължими от законова разпоредба и само неизпълнението на такова задължение следва да се разбира като незаконосъобразно бездействие съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ. Незаконосъобразното действие (бездействие) по смисъла на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ не може да е юридическо (правно) действие. То съставлява винаги фактически, а не юридически акт.

В случая следва да бъде установено от ищеца наличието на определени фактически действия, пряко дължими от законова разпоредба, които неправомерно не са изпълнени от служители на СДВР и ГД"НП" и именно това неправомерно бездействие да е довело до невъзможността ищеца да регистрира в КАТ собствения си лек автомобил.

Съгласно чл.140 ал.2 от Закона за движението по пътищата условията и редът за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, се определя с наредба на министъра на вътрешните работи, съгласувано с министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията и министъра на отбраната. С наредбата се определят и случаите, в които на моторните превозни средства и теглените от тях ремаркета при първоначална регистрация се извършва преглед за техническата им изправност и тяхното комплектуване. Спрените от движение моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета се пускат в движение от същите органи след отстраняване на причината за тяхното спиране.

На следващо място разпоредбата на чл.145,ал.4 във вр.ал.2 от ЗДвП задължава приобретателят на пътно превозно средство извън Република България в срок до един месец от придобиването на собствеността върху МПС да регистрира придобитото превозно средство в службата за регистрация на пътни превозни средства по постоянния си адрес

Съгласно чл. 171, т. 2 б. „в“ от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки-временно спиране от движение на МПС - до предоставяне на сключена валидна застраховка.

А съгласно разпоредбата на чл.40,ал.8 от НАРЕДБА № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и

ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства „ При издадена ЗППАМ по чл. 171, т. 2 ЗДвП на собственик на ПС с чужда регистрация екземпляр от заповедта ведно с иззетото свидетелство за регистрация се изпраща в ГДНП за връщане в държавата, където е регистрирано превозното средство.

По делото безспорно се установи обстоятелството ,че ищецът е бездействал в законоустановения едномесечен срок за регистрация на автомобила си ,считано от момента в който го е докарал в България през 2020г.,което сочи на неизпълнение на задължението произтичащо от нормата на чл.145 ал.4 от ЗДвП вр с чл.2 от същия закон. Съдът намира, че именно ищецът с бездействието си е допринесъл за увреждането, за което претендира, че е налице.

От събраните в рамките на производството писмени доказателства по безспорен начин се установи, че на 01.12.2021 г. Й. К. А. е управлявал собственото си моторно превозно средство, със СРМПС № TG 167119 - образец Конфедерация Ш. без да има валидна задължителна застраховка гражданска отговорност, т. е. са налице са били всички изискуеми от закона предпоставки за съставянето на АУАН серия GA№ 550098 от 01.12.2021г.и издаването от служители на СДВР на Заповед за прилагане на принудителна мярка/ПАМ/ № 21-4332-006819/02.12.2021 г. и за изземване на СРМПС № TG 167119 - образец Конфедерация Ш. ПАМ. Както безспорно се установи по делото,че същата ПАМ не е оспорена от ищеца ,не е отменена от съда като незаконосъобразна и съответно е влязла в сила.

Съдът намира, че не е налице твърдяното от ищеца фактическо бездействие на служители на ответниците СДВР и ГД“НП“. При фактите по делото и посочената правна регламентация, не съществува нормативно установено задължение за служителите на СДВР фактически да върнат на ищеца отнетото му СРМПС. Същите са изпълнили вменено им по силата на закона/ чл.40 ал.8 от Наредба № I-45/2000г./фактическо действие да изпратят екземпляр от издадената на ищеца ЗППАМ по чл. 171, т. 2 ЗДвП като собственик на ПС с чужда регистрация, ведно с иззетото свидетелство за регистрация на МПС на втория ответник ГД“НП“, който също фактически е изпълнил нормативно установеното си задължение по посочената разпоредба, с писмо № 328600-59822/14.12.2021 г. по описа на ГДНП да върне отнетия СРМПС № TG 167119 - образец Конфедерация Ш. на МПС в посолството на Конфедерация Ш..

Водим от изложеното настоящият състав намира, че не се установява твърдяното незаконосъобразно фактическо бездействие на ответниците, както и няма постановен административен акт, който да е отменен като незаконосъобразен, и затова да са увредени и засегнати законни права и/или интереси на ищеца. На това основание, съдът приема, че не е налице първата предпоставка по чл. 203 от АПК, поради което исковата молба следва да бъде отхвърлена дори само на това основание.

Съдът намира , че доколкото в настоящото производство по реда на чл. 203, ал. 4 от АПК не се установи твърдяното от ищеца незаконосъобразно бездействие, следва да се приеме, че не е налице и пряка причинно следствена връзка между него и настъпването на претендираните от ищеца имуществени и неимуществени вреди. По аргумент от чл. 5, ал. 1 от ЗОДОВ във връзка с чл. 203, ал. 2 от АПК, в случаите като настоящия, когато резултатът е причинен от поведението на субекта, в чиято правна сфера са настъпили вредите, държавата се освобождава от задължението да заплати обезщетение.

Въз основа на гореизложеното съдът намира, че исковете са неоснователни и недоказани и следва да бъдат отхвърлени.

Неоснователността на предявените главни искове за обезщетение на имуществени и неимуществени вреди обуславя неоснователността и на акцесорната претенция на ищеца за присъждане на обезщетение за забава в размер на законната лихва върху всяка от претендираните главници от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на задължението.

В съответствие с нормата на чл. 81 ГПК съдът следва да се произнесе по претенциите на страните за присъждане на разноски.

Предвид изхода на делото и по аргумент от противното на чл. 10, ал. 3 ЗОДОВ искането на ищеца за присъждане на разноски по представения списък е неоснователно, като при отхвърляне на претенция за разноски, съобразно константната практика на ВКС, не се постановява нарочен диспозитив.

С оглед направеното искане и на основание чл.10, ал.4 ЗОДОВ на ответниците СДВР и ГД „НП“ предвид фактическата и правна сложност на делото и извършените от представляващите ги юрисконсулти процесуални действия, следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение определено по реда на чл.24 от Наредбата за правната помощ, в размер на по 150 (сто и петдесет) лв.

Така мотивиран и на основание чл. 203 и сл. от АПК във връзка с чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд София-град, 20-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените, при условията на солидарност, обективно съединени искове от Й. К. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, срещу Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) и Главна дирекция „Национална полиция“ (ГД „НП“) за присъждане на обезщетение за претърпени имуществени вреди, в размер от 5 000 лв., представляващи реално заплатената от ищеца сума по договор от 27.07.2020 г. за покупка на лек автомобил „Б.“ с рег. номер № Z., идентификационен номер на автомобила WBAFB31080LP07220, съгласно Свидетелство за регистрация на МПС № TG 167119 (образец Ш. конфедерация), както и обезщетение за претърпени неимуществени вреди, в размер на 5000лева, изразяващи се в ограничаване на правото му на свободно придвижване, накърняване на достойнството му и психически дискомфорт, в резултат от незаконосъобразно бездействие на СДВР и ГД„НП“ да върнат на ищеца изетото му с АУАН серия GA № 550098 от 01.12.2021 г. свидетелство за регистрация на МПС № TG 167119/образец Ш. конфедерация/голям талон в оригинал/, което е довело до невъзможността законно притежавания от ищеца лек автомобил „Б.“, с рег. номер Z., номер на рама WBAFB31080LP07220, да бъде регистриран в КАТ, ведно с обезщетение за забава в размер на законната лихва върху всяка от претендираните главници от датата на завеждане на исковата молба до окончателното изплащане на задължението, като неоснователни и недоказани.

ОСЪЖДА Й. К. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи към Министерство на вътрешните работи, юрисконсултско възнаграждение, в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

ОСЪЖДА Й. К. А., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, да заплати на Главна дирекция „Национална полиция“ към Министерство на вътрешните работи, юрисконсултско възнаграждение, в размер на 150 (сто и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на Република България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.